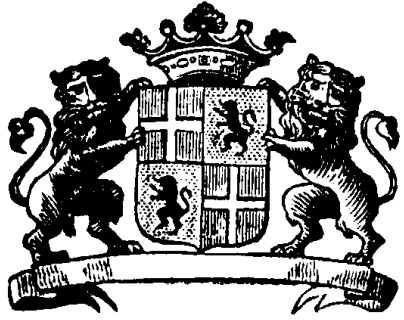
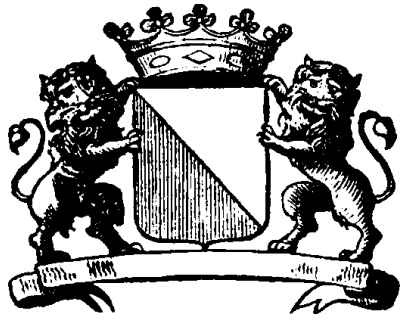

DONDERDAG

23 MAART.

UTRECHTSCH PROVINCIALE EN STADS-COURANT

Algemeen Advertentie-Blad.

Wordt ter kennis van de daarbij belanghebbenden gebragt, dat de Loting voor standplaatsen op de wekelijksche Bloemmarkt binnen deze stad zal plaats hebben, op Zaterdag den 1. April aanstaande, des namiddags te twee ure precies, in een der lokalen van het Stedelijk Politiehuys.

Utrecht den 22. Maart 1854.

UTRECHT 23 Maart.

De Nederlandsche vlag wappert heden van vele daken. Het zijn niet alleen de leden van het Metalen Kruis, die de driekleur doen ontrollen, neen! bij elk waar vriend van Koning en Vaderland wordt aan het feest van heden deel genomen, 't welk thans het koninklijk 's Ilage, en met haar gansch Neêrland bezig houdt.

Heden den 23. dezer wordt het standbeeld onthuld van wijlen onzen beminden WILLEM II, van den monarch, die zoo herhaalde malen het zwaard roemrijk trok ter verdediging van de regten van zijn, van ons land.

Door den bijtel des kunstenaars E. F. Georges, die als overwinnaar uit den wedstrijd te voorschijn trad, vervaardigd, is dit beeld door den heer Simonet te Parijs gegoten.

Den 19 Febr. kwam het bronzen beeld, door Z. M. stoomschip Cycloop te Havre-de-Grace aan boord genomen, te Rotterdam aan, om heden, in het bijzijn van den Koning en H.D. familie voor het eerst den volke te worden vertoond.

Het staat thans geplaatst op het Buitenhof, tusschen het Ministerie van Buitenlandsche Zaken en den Vijverberg, op slechts weinige schreden afstands van het Paleis des overleden Konings, werwaarts het de regterhand heenstrekt, terwijl de linker rust op het zwaard, een kostbaar geschenk zijner Moeder, door hem in al de roemvolle tijdperken aan zijn krijgsmansleven gedragen, en dat alzoo het regt een Historisch Zwaard heeten mag.

Aan den voet van het Standbeeld, dat 3,60 nederl. ll. groot is, bevinden zich op de vier hoeken van het Monument (in 't geheel, met de stoep, 8,45 nederl. ell. hoog) even zooveel Beelden, voorstellende: *et Koningschap*, met Scepter en Kroon op een ussen; de *Wetgeving*, met de tafelen der Wet in en linkerarm, en eene schrijfstift in de regterhand; de *Kunstbescherming*, die het Palladium met eeuwige auwen kroont; en de *Weldadigheid*, met den poorn van overvloed, het sprekend beeld van den hoofdkaraktertrek des Konings, die zijne Residentie in zijn Paleis tot het middelpunt maakte niet alleen in Kunst, maar van alles, wat goed is en schoon, elke rigting van den geest en van het menschlijk moed.

Het Voetstuk, in gelen Bremersteen bewerkt, en, naar het plan van den Architect J. Craner, te Gravenhage, door onzen stadgenoot, den Heer H. de Haart, gebeiteld, voert, behalve vier kransen van eiken-, palm-, lauwer- en eypresbladeren, in de eene zijde, regts, het Wapen van het Koninkrijk der Nederlanden, links een Leeuw, rustig liggende op zijn zwaard, en daarbij de namen der gedenkwaardige slagvelden, waar de dappere Prins van Oranje overwinning wegdroeg: *Badajoz, Vittoria, Ciudad-Rodrigo, Salamanca, Quatre-Bras, Waterloo, Rossell, Bantersem, Leuven*. Op de voorzijde leest men het volgende opschrift in het Hollandsch, en op de achterzijde datzelfde in het Latijn:

AAN KONING WILLEM II HET NEDERLANDSCHE VOLK	REGI GULIELMO. SECUNDO POPULUS HOC. MONUMENTUM P. C M.D.CCC.LIII
---	---

Het ijzeren hekwerk, naar de tekening van den Heer P. J. H. Cuypers, Architect van Roermonde, in de werkplaatsen der Heeren Georges, Cuypers en Stoltzenberg, daar ter stede, vervaardigd, en gegoten in de Fabriek der Heeren Sterkman en Comp. te 's Gravenhage, is voortkomstig uit de opbrengst der verkooping eener kopij van het vermaarde schilderstuk van Neêrlands beroemden Historieschilder, wijlen J. M. Pieneman, te Amsterdam, voorstellende den Held van Quatre-Bras aan het hoofd zijner troepen, en waarvan het oorspronkelijk doek zich bevindt in het Koninklijk Lustslot van Soestdijk, het zomerverblijf Harer Majesteit Mevrouw de Koningin-Moeder.

De Commissie, die heden hare grootsche taak voor geëindigd kan beschouwen, en wie het Nederlandsche volk ongetwijfeld dankbaar is voor hare zoo welbestede zorg en hare voortdurende bemoeijingen, bestaat uit de heeren E. W. van Dam v. Isselt, pres., mr. J. Op den Hooff, vice-pres., H. Hardenberg, secret.; C. Kruseman; J. E. J. van der Berg; J. B. Weenink; S. J. van den Berg; Jhr. R. A. Klerck; F. W. J. Baron van Aytra van Pallandt van Neerguen; Mr. H. van Sonsbeek; Mr. A. de Pinto; W. C. de Leth; W. M. van Renesse; Jhr. J. C. de Jonge, overleden, en vervangen door Jhr. Mr. L. de Witte van Citters.

Eere dezen mannen, eere hen die hunne edele pogingen op zijde stonden, maar vooral eere aan de nagedachtenis van Hem, wiens feest heden wordt gevierd, den roemrijken telg van het beminde huis van Oranje, eere der nagedachtenis van WILLEM II.

— Van alle kanten komen heden de oorlogsberigten; de laatste twijfelnaars geven hunne hoop op behoud van den vrede op; de waarheid wordt hun openbaar.

Het antwoord op het ultimatum is gekomen, zegt men; wanneer, is nog onzeker, maar dat het antwoord er is en dat dit antwoord weigerend is, dat is zeker en het belangrijkste van den dag.

Men verzekert, dat eene Engelsche stoomboot te Stettin den doortogt van den koerier afwachte, om aan admiraal Napier de tijding te brengen der weigering en dus van den oorlog.

Sir Napier is den 20. te Koppenhagen aangekomen; de vloot wachtte men den volgenden dag. De admiraal had een gehoor verzocht bij den Koning.

In de Oostzee zullen dus welhaast de vijandelijkheden beginnen. De Engelsche vloot zal de Oostzee binnenkomen, om er den dooi af te wachten; en ernstig zal er dan de strijd worden.

Het vervoer van troepen naar Turkije gaat minder vlug. Het Fransche korps schijnt te Gallipoli te zullen ontscheept worden, om vervolgens naar Konstantinopel, Griekenland of den Donau te worden gevoerd. Onder Weenen geeft men dat leger eene andere bestemming.

Nopens den Grickschen opstand ontvangt men verschillende berigten; over Patras, dat de Turken geslagen zijn, over Triest, dat de Insurgenten zijn uiteengedreven; dit laatste is 't meest waarschijnlijk.

Te Weenen schijnen gewichtige verklaringen uit Petersburg ontvangen; de Keizer heeft er met den Russieschen gezant dien ten gevolge een onderhoud gehad, waarvan de afloop niet bekend is.

Zeer belangrijk en opmerkelijk zijn de stukken door de Engelsche regering bekend gemaakt, waartoe wij den lezer naar Londen verwijzen. Die openbaarmaking strekt zekerlijk niet om de plannen van den Czaar in een schoon daglicht te stellen, terwijl men niet kan ontkennen, dat hier althans Englands houding eene regt eerlijke is geweest.

— Bij Kon. besl. van den 7 Maart 1854, is aan C. H. Lenting, M. J. Lenting en W. C. Lenting, hoogleeraarswezen onder voogdij van N. van der Tuuk, te 't Zandt, verleend een pensioen ten laste van den Staat, ten bedrage van f 500.

Z. M. heeft bij besl. van den 21 dezer, goedgevonden te benoemen bij het 6e reg. inf. tot 1en luit.-kwartierm., den 2en luit.-kwartierm. L. F. A. Boekhorst, van het reg.

— De Grondwet wil weten dat Dr. A. Vrolik, voorzitter van het munt-collegie, zal worden belast met de portefeuille van financiën, nadat zij te vergeefs was aangeboden aan den heer Mees, secret. van de Nederl. Bank. De heer Vrolik heeft reeds op de tribune de discussiën over de Indische munt-wet bijgewoond.

Voor de portefeuille van Buitenlandsche zaken, zegt dat blad, is nog geen opvolger gevonden.

De Haarl. Ct. zegt, dat het eerste gerucht allezins bevestiging behoeft, zoodat voorzeker het laatste als nog minder betekenend kan beschouwd worden.

— De heer Balkema heeft zich op nieuw tot den Koning gewend, met het verzoek om concessie tot daarstelling en exploitatie van spoorwegen in de Noord-oostel. provinciën des Rijks, en wel bepaaldelijk van Utrecht, Amersfoort en Zwolle naar Groningen; van Harlingen over Leeuwarden en Groningen tot de Hanoversche grenzen; van Kampen over Zwolle, Almerio en Enschedé naar de Hanoversche grenzen; langs den IJssel tot aan den Rijnspoorweg en eindelijk van Deventer over Apeldoorn naar Putten.

— Ten gevolge der benoeming van den heer mr. P. van den Heuvel tot regter in de arrond.-regtbank te Eindhoven, houdt die heer, ingevolge art. 91 der grondwet, op, lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal te zijn en moet hij zich als zoodanig aan eene herkiezing onderwerpen. Hij is afgevaardigde uit het hoofd-kiesdistrict Eindhoven, dat alzoo eerlang tot het doen dier verkiezing zal moeten overgaan. De heer van den Heuvel is echter dadelijk weder verkiesbaar.

— De minister van buitenlandsche zaken en ad interim minister van finantiën heeft ter kennis van de belanghebbenden gebragt, dat gedurende de maanden April, Mei en Junij aanstaande en niet langer, ten kantore van de betaalmeeesters in die arrondissementen, de voldoening zal plaats hebben der pensioenen ten laste van den staat, loopende over de eerste drie maanden dezes jaars; zullende gezegde betaling aanvang nemen op Zaterdag den eersten April 1854 en voorts betaalbaar zijn dagelijks, Zonen feestdagen uitgezonderd.

— De Comm. des Konings in de provincie Zuid-Holland heeft de gemeente-besturen aangeschreven, dat, alhoewel er geene vergoeding meer wordt gegeven voor wegens besmettelijke ziekte afgemaakt vee, de gem.-besturen evenwel verplicht zijn, ingevolge art. 459—462 van het nog in werking zijnde strafwetboek, de aangifte van besmet vee te doen, zoowel als hetzelve af te sluiten.

— Uit St. Petersburg wordt gemeld, dat aldaar omtrent 30,000 lasten goederen ter verscheping in de aanstaande maand Mei gereed liggen of gecontracteerd zijn, alsmede dat men in genoemde haven bezig is eene geregelde gemeenschap over land met Memel daar te stellen, om de goederen daarheen te kunnen brengen.

(Staats-Ct.)

DEN HELDER 22 Maart.

Te Texel uitgezeld Juno, kap. de Lang, naar Suriname.

DUITSCHLAND.

WEENEN 18 Maart.

Het schijnt, dat dezer dagen tusschen Oostenrijk en Pruisen ter zake van hunne houding in het Oostersche vraagstuk een gewichtig besluit is genomen. Na herhaalde langdurige bijeenkomsten tusschen den Pruisischen gezant en graaf *Buol* heeft eerstgenoemde gister een koerier met belangrijke depeches naar Berlijn afgezonden; te Oderberg opgewacht, werden zij per telegraaf verder overgestuurd.

— Volgens de *Soldat*, zullen de Turksche troepen in April naar Schumla optrekken, om de bezetting der havens van Bulgarije en der forten aan de Zwarte zee door de Fransch-Engelsche troepen te doen plaats hebben. De divisie *Forez* zou Rumelie bezetten, maar in het Donauleger geene Europeesche krijgsmagt worden opgenomen.

Het plan van maarschalk *Arnaud*, zou zijn Odessa te overvallen, terwijl de Engelsch-Egyptische vloot Sebastopol zou in 't oog houden. Door de oprigting van het versterkt kamp bij Fokschan, meent men, dat Rusland deze plannen tracht te vrijdelen.

WEENEN, 21 Maart.

Uit Warschau vernemen wij, dat, behalve het 2e Russische legerkorps, nog 2 afdelingen van het 1e legerkorps uit Litthouën aldaar zijn aangekomen, zoodat het Russische leger in Polen thans 100,000 man zal bedragen.

— 21 Maart. 5 pCt. 83 $\frac{5}{8}$; L. 1851, 5 pCt. 108; bank. 1195.

TRIEST 20 Maart.

De laatste berigten uit Volo melden, dat ook in Berat een opstand is uitgebroken.

— Uit Korfu vernemen wij van den 18 Maart, dat *Grivas*, die een gedeelte der Grieksche opstandelingen aanvoerde, door de Turken is geslagen en met 40 man in een klooster is gevlucht. De Turken hadden tien dorpen verbrand, dewijl de bewoners deel aan den opstand hadden genomen.

TRIEST 21 Maart.

Wij hebben berigten uit Patras van den 14. Maart. *Zecko Milios*, broeder van den adjudant van den koning, was met 400 man naar Epyrië vertrokken, *Colocotroni* zou hem met 300 man volgen, even als *Plaputas* en andere Grieksche officieren. Ook zouden 1000 Moreoten en Mainoten zich gereed maken, om zich bij Grieksche opstandelingen te voegen. De geestdrift nam meer en meer toe.

BERLIJN 21 Maart.

Een regerings-besluit verbiedt den doorvoer van wapenen door Pruisen. Dit besluit is ook aan de Staten van het tolverbond medegedeeld.

— Uit Koppenhagen heeft men berigt, dat de Engelsche admiraal *Napier* den 20 Maart aldaar aan land is gestapt. Men zeide, dat de koning den admiraal zou ontvangen. De vloot werd binnen weinige dagen voor Koppenhagen verwacht.

— 4 $\frac{1}{2}$ pCt. 95; bank. 96.

HAMBURG 20 Maart

Het Engelsche fregat, dat eenige dagen voor Koppenhagen ten anker heeft gelegen, heeft die reede verlaten, waarschijnlijk om zich weder bij het eskader te voegen. Men denkt, dat de Engelsche vloot zich bij Kiel zal stationeren.

Den 17. was die vloot in het gezigt van Warberg, op de westkust van Zweden, stervenende naar de Groote Belt.

De Engelsche officiers, die dezer dage Frederikstad hebben bezocht, hebben bij de monding van de Western-Elbe, eene haven gevonden, *Heren* genaamd, alwaar 30 lineschepen kunnen ankeren.

In Zweden hebben vele troepenbewegingen plaats. Den 24. Maart verwachtte men te Karlskroon een bat. inf. van het reg. Schonen. Een eskadron Husaren zal zich den 9. April naar het eiland Gothland inschepen.

Daar er geene nieuwe aankopen van granen door Frankrijk en Engeland gedaan worden, zijn de prijzen hier lager afgekomen; de voorraad is groot.

Den 19. Maart had de koning van Denemarken zijn ministerie nog niet veranderd.

ENGELAND.

LONDEN 21 Maart.

Het Lagerhuis heeft de verhooging van de belasting op de inkomsten voor de oorlogskosten goedgekeurd.

— De stukken, die verder aan het Parlement zijn medegedeeld, zijn de volgende:

No. 3 is 't berigt van den Britschen gezant, dat aan graaf *Nesselrode* kennis is gegeven van den brief en het gesprek onder n°. 2.

Het 4e stuk is het antwoord van lord *Russell* aan den gezant, gedagteekend 9 Febr. 1853, waarin deze zegt, den laatsten brief aan de Koningin te hebben voorgelezen. Op de vraag of men niet vooraf bepalingen dient te maken, opdat men niet onverhoeds door de ontbinding van Turkije worde overvallen, antwoordt de minister, dat er geene crisis aanwezig is, welke die ontbinding zoo spoedig moet doen vreezen. Dat wel is waar in der tijd door *Willem III* en *Lodewijk XIV* over de erfenis van *Karel II* van Spanje en later over Toskane bepalingen zijn vastgesteld nog bij het leven der Vorsten, maar dat de erfenis dan ook openviel bij den dood, die elken mensch beschoren is, terwijl de ontbinding van het Turksche rijk nog wel 20, 50 ja 100 jaar kan wegblijven.

Bij die omstandigheid zou de Engelsche regering het onkiesch vinden, om reeds nu over verdeling te spreken. Daarbij zou zij 'het oneerlijk vinden, als men Oostenrijk en Frankrijk buiten de regeling hield, en, was die dus opgemaakt, men zou er de hoven van Weenen en Parijs bekend mede moeten maken. Maar dan ook kan de zaak geen geheim meer blijven, en zou de regeling slechts strekken, om de vijanden van den Sultan, in het bewustzijn, dat de groote mogendheden de erfenis reeds verdeeld hadden, tot gewelddadigheden te brengen. Deze vijanden zouden met overmoed strijden, terwijl de Turksche bevelhebbers zouden gevoelen, dat zelfs de zegepraal hen niet zou kunnen behouden. Hieruit zou derhalve een chaos van regeringloosheid ontstaan en de te groote voorzorg van zijne vrienden zoude den dood van den zieke veroorzaken.

Buitendien herinnert de minister, dat de geschiedenis het bewezen heeft, dat zulke vooraf gemaakte regelingen ligtelijk schipbreuk lijden. De bewaring van Konstantinopel door Rusland zou daarenboven vele gevaren aanbieden, zoowel wegens de verouderde heerschzucht van het Russische volk als wegens den naijver van Europa. Een nieuwe meester van Konstantinopel zou waarschijnlijk niet onder Russieschen invloed willen staan; de bezitter van die stad zou daarentegen ook den sleutel hebben van twee zeeën en zijne magt zoowel ten gunste van Rusland gebruiken kunnen, als misschien om juist den Keizer in 't evenwicht te houden en zijne almacht te beteugelen.

De Keizer heeft gezegd, dat hij geene uitbreiding verlangde, maar dat een krachtige staat aan den Hellespont den oorlog voor hem onvernijdelijk zou maken. Dan zouden dus de middelen, die men tegen het naderend gevaar nam, dat gevaar juist vergrooten, want noch Engeland, noch Frankrijk, noch misschien zelfs Oostenrijk zouden dulden, dat Rusland Konstantinopel in zijne handen behield.

Wat Engeland betreft, het begeert dat bezit niet, maar evenmin wenscht het nu reeds in eene schikking te treden over hetgeen zal gedaan worden bij den val van het Turksche rijk. Daarom hoopt de Britsche regering, dat de Czaar getrouw aan zijne vredelievende beginselen tegenover Turkije gematigd handele; dat de vorderingen van de groote mogendheden aan den Sultan vriendschappelijk worden geformuleerd, dat men zoowel te land als ter zee alle demonstratie vermijde, die als dwangmiddel zou kunnen worden aangemerkt, en dat alle verwikkelingen met de Porte met gemeen overleg worden uit den weg geruimd.

Daarentegen mag men van den Sultan eene goede behandeling van zijne christelijke onderdanen verlangen en verwachten. Hoe onpartijdiger de Sultan in die begunstiging is, des te minder zal de Czaar noodig hebben die exceptionele bescherming te doen gelden, die hij zelf zoo zwaar en zoo lastig vindt.

Het 5e stuk is een brief van den gezant te Petersburg aan Lord *Russell* gedagteekend 21 Febr. 1853. Het geeft verslag van een onderhoud met den Keizer op eene soirée bij de Grootvorstin, waarbij deze op nieuw de noodzakelijkheid betoogde der eensgezindheid tusschen Engeland en Rusland. De Keizer betuigde zijn leedwezen er over, dat Engeland echter de zaken anders inzag en meende, dat een kort on-

derhoud met de Engelsche ministers deze weldra de overtuiging zou geven, die hij had. De gezant antwoordde, dat Engeland den zoogenaamde zieke nog vele jaren levens gaf, en dat het slechts wenschte, dat de crisis niet werd in 't leven geroepen, die de Czaar zoozeer scheen te vreezen.

De gezant geeft in dezen brief te kennen, dat de Souverein, die zoo herhaaldelijk op den val wijst van een naburig Rijk, dien val niet wil afwachten maar bevorderen, dat hij aan een samenwerken van Rusland en Oostenrijk geloofte, en dat hem het plan van den Czaar aldus voorkomt, dat Rusland, Oostenrijk en Engeland een plan van verdeling zouden opmaken, buiten Frankrijk.

Het 6e stuk is op nieuw een brief van sir *Seymour* aan lord *Russell*, gedagteekend 22 Febr. 1853; volgens afspraak was de gezant den dag na het boven aangehaald gesprek bij den Keizer ontvangen, en had een zeer belangrijk onderhoud gehad. Sir *Seymour* had het antwoord, van Londen ontvangen, (no. 4) den Keizer op zijn verzoek voorgelezen, die nu en dan in de rede vallende het volgende te kennen gaf. De Keizer komt terug op de dreigende katastrofe in Turkije, waartoe verscheidene omstandigheden aanleiding geven, — onder anderen, eene vete tusschen de oude Mahomedaansche partij over de nieuwe opervlakkige fransche hervormingen en de vrees voor een opstand der Christenen, die ongeduldig waren onder het Turksche juk. Z. M. wees op de overwinningen van generaal *Dibbitsch* in 1829, en de dreigende houding van den pacha van Egypte, die beide eene gelegenheid aangeboden hadden om des Sultans ondergang te voltooijen, indien zijne tuschenkomst het niet had belet. Z. M. wenschte niet zoo zeer vast te stellen met het Engelsche gouvernement, wat gedaan behoorde te worden ingeval van Turkije's val, maar wat *niet* geschieden moest; bijv. geene Russische bezetting van Konstantinopel, noch door Engeland of Frankrijk of door eene groote natie. Geene wederoprigting van een Byzantijnsch rijk. Geene uitbreiding van Griekenland tot een magtigen staat. Geene verdeling van Turkije in kleine republieken, die de schuilplaatsen zouden worden voor *Kossuth's* en *Mazzini's*. „Liever mij dan aan een dezer schikkingen te onderwerpen” zegt de Czaar „zal ik oorlog voeren zoolang ik een man of geweer over heb.” De Eng. gezant stelt eindelijk voor, dat, ingeval van eene Turksche katastrofe, Rusland en Engeland verklaren zouden, dat geene mogendheid de Turksche provinciën zal bezetten, maar dat die onder verband zullen blijven, tot dat eene minzame schikking te weeg gebracht is. De Keizer acht dit niet onmogelijk, maar zeer moeilijk, uithoofde van de inwendige verdeeldheden in Turkije die een chaos zouden veroorzaken. Sir *Seymour* merkt aan, dat het verschil van gevoelen daarin bestond, dat de Keizer den val van Turkije als zeker beschouwde, terwijl Engeland die wenschte te verhinderen. Ah!” antwoordde de Czaar, „dat zegt de kanselier (*Nesselrode*) mij gestadig, doch die val zal ons allen overrompelen.” Z. M. sprak over Frankrijk en schreef aan dat Rijk de bedoeling toe om alle mogendheden in verwarring te brengen, wat het Oosten betreft, en het bezit van Tunis te beoogen. Z. M. bekreunde zich niet om de Fransche politiek in 't Oosten, en had den Sultan eene maand vroeger zijne hulp aangeboden tegen Fransche bedreigingen. Sir *Seymour* verklaarde, dat Engeland geene bezetting van Konstantinopel door de Franschen dulden zou en gewaagde van Oostenrijk. De Keizer antwoordde dat van Rusland te spreken hetzelfde was, als van Oostenrijk te spreken. Het gesprek liep vervolgens meer over eene verscheidenheid van onderwerpen in verband staande met meer algemeene Europeesche belangen. Z. K. M. kwam vervolgens op nieuw terug op den val van Turkije, verklaarde zich ten stelligste tegen een opbouw van het Ottomaansche rijk, en wees Egypte en Candia aan Engeland toe, in de verdeling van de Turksche erfenis. De gezant nam deze aanbieding geenszins aan. Het onderhoud liep af met betuigingen van achting voor de Koningin, de Engelsche ministers en Z. M. bijzondere tevredenheid over de uitdrukkingen die lord *John Russell* in zijn antwoord gebesigeld had, en het gesprek werd besloten met het immer bij den Czaar bovendrijvend denkbeeld, van eene naauwe Russisch-Engelsche alliantie in de Oostersche zaken.

De 7. brief, gedateerd Petersburg 9 Maart 1853, is van denzelfde, aan graaf Clarendon (toen minister van buitenl. zaken), strekkende ten geleide van een gewichtig Russiesch memorandum uit het kabinet van den Czaar zelve, waarvan het voornaamste zich volgenderwijze laat opsommen.

De Czaar ontkent een plan gevormd te hebben ter verdeeling van Turkije in geval van den ondergang des Sultans. Alleen wenschte Z. M. de wederzijdsche belangen uit een te zetten om botsingen te vermijden. Met dit doel had hij zich rondborstig jegens den Engelschen gezant uitgelaten, wenschte tevens, dat zijn onderhoud een geheim bleve tusschen de beide regeringen. De val van Turkije wordt als minder nabij maar als mogelijk en onverwacht voorgesteld, bijv. in geval van geschillen in Turkije, of wanneer door de eischen van Frankrijk in de zaak der II. plaatsen, de Porte alle genoegdoening weigerde, en de orthodoxe Grieken opstonden tegen den Sultan. De aangelegenheid van Montenegro was in overeenstemming met Oostenrijk geregeld. De barbaarschheden, aldaar gepleegd, konden een algemeen christen-opstand ten gevolge hebben, zoodat de mogelijkheid, die de Czaar stelde met betrekking tot het Turksche rijk, geenszins een hersenschim was. — De Keizer hecht zeer aan den lof, welke Z. M. van het Engelsche kabinet ontvangen heeft, doch wenscht, dat alle mogendheden evenzeer verdraagzaam zullen zijn. — Frankrijk was zulks niet geweest en had door middel van bedreiging een linesschip in de Dardanellen weten te krijgen, in strijd met traktaten. Andere handelingen van denzelfden aard worden vervolgens opgenoemd en aan Engeland verweten, dat het daaromtrent een volkomen stilzwijgen bewaard had. De Porte werd daardoor in den waan gebragt, dat zij van Frankrijk alles te vreezen of te hopen had, en aan Rusland en Oostenrijk ongestraft hunne eischen weigeren kon. Aldus zijn Rusland en Oostenrijk verplicht geworden een stelsel van intimidatie aan te nemen, dat alleen uitwerking schijnt te hebben bij de Porte. Engeland wordt aangemaand om den Sultan naar rede te doen hooren, en in plaats van zich met Frankrijk te vereenigen, ware het wenschelijk, dat de tegenstand van het Ottomannische rijk niet door Engeland geschraagd wierde. Dat Engeland de eerste zij, die regt en billijkheid verlangt voor de Christenen in Turkije, en de Czaar zal ontheven zijn van de noodzakelijkheid om zijne regten te doen gelden en de crisis onbepaald verdaagd worde. De Keizer wenscht zich zelf ten slotte geluk met de overeenstemming van inzichten tusschen Engeland en Rusland, herhaalt zijne verzekeringen van belangeloosheid en verklaart geheel op Oostenrijk te kunnen rekenen, uit kracht van ontvangene beloften. De verzekeringen van het persoonlijk vertrouwen der Koningin van Engeland gaven Z. Keiz. Maj. de levendigste voldoening, en beschouwde hij die als den zekersten waarborg tegen de mogelijke gebeurtenis die aan het Engelsche bewind onder de oogen gebragt werd.

De volgende brief, n°. 8, is van graaf Clarendon aan sir G. H. Seymour, gedateerd Londen 24 Maart 1853.

De minister keurt de taal van den gezant volkomen goed. Het Engelsche bewind verklaart zich bereid de bewuste onderwerpen verder te behandelen, onder betuiging van hoogschatting van 's Keizers vertrouwen, en verzekering van wederkeerige gevoelens. De val van Turkije wordt als verre af beschouwd en de vroegere wijze van zien herhaald. Hr. Ms. ministers zijn het geheel met den Keizer eens, dat Konstantinopel niet bezet kan worden door een der Europeesche magten, zonder verbreking van het evenwigt en den vrede van Europa, en stemmen in met de verdere in het voorgaande stuk opgelegde gevoelens. De bestaande moeilijkheden worden intusschen niet weggeruimd. Engeland kan geen voordeel beoogen, en geen overeenkomst kan geheim blijven. Een Europeesch kongres is wenschelijk, en tevens een statu quo van den toestand in Turkije. Men vreest, dat Frankrijk bereid is om een Europeeschen oorlog te doen uitbreken, ten einde het tractaat van 1815 te wreken.

De schrijver verdiept zich vervolgens in redeneringen en beschouwingen, waarvan het gronddenkbeeld de wensch tot behoud des vredes is.

N°. 9 is van denzelfde aan denzelfde uit Londen 5 April 1853.

Berigt van ontvangst van n°. 6. en betuiging van bijzonder met den inhoud voldaan te zijn, als eene nieuwe proeve van het vertrouwen, dat Z. K. M. stelt in het Engelsche bewind, en over Z. K. M. vriendschappelijke gevoelens. Zoo eensgezind worden Engeland en Rusland thans geacht, dat alle verdere gedachtenwisseling overbodig is.

De tiende brief is van Sir Seymour en Graaf Clarendon uit Petersburg, 20 April 1853.

De gezant is bij den Czaar ter tafel, en wordt tot een bijzonder gesprek uitgenoodigd. Nieuwe verzekeringen van hoogachting en vriendschap worden opgevolgd door de mededeeling, dat de opvolger des Czaars niet afwijken zal van zijns vaders politiek, naar luid van bestaande memoranda. Weder wordt Turkije's val op het tapijt gebragt, en de berigten der Engelsche konsuls in Turkije, aangaande den toestand van zaken aan het Engelsche gouvernement gerigt, worden door den Keizer als onjuist beschouwd.

Eindelijk wordt de mededeeling der staatsstukken besloten met eene verdere uiteenzetting van 's Keizers gevoelens omtrent den toestand der Christenen in Turkije, die minder gunstig geacht wordt dan Engeland schijnt te gelooven. Na eenige herhalingen van vroegere verklaringen, stemt de Czaar gereedelijk toe, dat het beste middel tot instandhouding van het Ottomanische rijk daarin bestond, om de Turksche regering niet te bemoeijelijken met kwetsende eischen, die hare onafhankelijkheid en waarheidigheid krenkten. Z. K. M. is bereid diensvolgens te handelen, mits dat dezelfde gedragslijn zonder onderscheid in acht zal genomen worden door elk der groote mogendheden, en dat geene daarvan, de zwakte der Porte zal misbruiken tot verkrijging van voordeelen ten koste der anderen. Op dezen grondslag verklaart de Keizer genegen te zijn, om, onder medewerking van Engeland, het bestaan van het Turksche rijk te helpen verlengen. Z. K. M. neemt volgaarne de verzekering aan van het Britsche kabinet, dat het volkomen vertrouwen stelt in de opregtheid zijner gevoelens, en hoopt dat op dien grondslag, zijn verbond met Engeland hechter worden moet.

Deze brief is gedagteekend St. Petersburg 3 April 1853.

Het is naar aanleiding van de kennis, verkregen door de openbaarmaking dezer stukken, dat de Engelsche dagblad-pers, den Keizer van Rusland opzettelijke misleiding van het Britsche kabinet te laste legt.

FRANKRIJK.

PARIS 21 Maart.

Men beschouwt de ontvangst van het antwoord van den Czaar op het ultimatum als zeker. Men verwacht dan spoedig berigt uit de Oostzee, waarts van onze zijde eenige schepen zijn gezonden, natuurlijk om slechts onze vlag te vertegenwoordigen.

De vorming van eene keizerlijke garde van 40,000 man schijnt stellig besloten.

De Oostersche aangelegenheden beschouwt men hier thans als van den meest ernstigen aard. De houding van Pruisen en Oostenrijk blijft steeds de groote vraag; men verwacht van die zijde belangwekkende besluiten. Van Petersburg moeten te Weenen gewichtige ophelderingen zijn ontvangen.

De fondsen zijn door den politieken toestand heden gedrukt. Toch is er niets sinds de laatste dagen ernstigs voorgevallen, dat eene daling juist thans regtvaardigt.

— 3 pCt. 65; 4½ pCt. 90,90; Bank 2670; Russ. 4½ pCt. 76; Piem. 82; Rom. 81½; Belg. 4½ pCt. 85.

Zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

In de zitting van 22 Maart zijn ingekomen 10. eene koninklijke boodschap ten geleide van een ontwerp van wet tot verhooging van hoofdstuk V der staatsbegroting voor 1855 (vergoeding aan de Rijn-Spoorweg-Maatschappij). — Drukken, ronddeelen en verzending naar de afdelingen.

2°. Idem. Eene kon. boodschap ten geleide van het verslag nopens de muntwerkzaamheden over het afgelopen jaar. — In handen gesteld eener commissie, bestaande uit de heeren: Zijlker, Storm van 's Gravesande, graaf Schimmelpenninck, Taets van Amerongen en van den Heuvel.

De commissie heeft eenige rapporten uitgebragt op in hare handen gestelde verzoekschriften.

Daarna worden de beraadslagingen voortgezet over de ontwerpen tot regeling van het Muntwezen van Nederlandsch Indie.

Achtereenvolgende worden de 14 eerste artt. na eenige discussiën, en door den minister met inachtneming van de aangeboden amendementen van den heer v. Bosse aangenomen.

De discussiën over art. 15 worden, daar de tijd verstreken is, afgebroken, en op voorstel des voorzitters verdaagd tot den volgende dag, des namiddags 1½ ure, omdat de hoofden der departementen en onderscheidene leden der Kamer uitgenoodigd zijn de plegtigheid van den dag bij te wonen.

HOLLANDSCHE SCHOUWBURG TE UTRECHT.

— Vrijdag, 24 Februarij, 1854. —

Waarlijk, het moge gaan hoe 't ook wil, toch, zegt *Vondel*, te regt: „de liefde tot zijn land is ieder aangeboren;” — en, voegt een oud spreekwoord er bij: „waar het bloed niet breed kan stroomen, daar kruip het toch ongemerkt, maar stellig zeker binnen!” Zoo dachten wij, op het gezigt der, inderdaad, talrijke vergadering van Schouwburgbezoekers, opgekomen, om *Regina*, DE DOCHTER VAN DEN HOUT-VESTER, door Mejufvr. *Sablairolles* te zien voordragen.

Den ganschen winter door, had een verdienstelijk Fransch Tooneelgezelschap hier lauweren geplukt; thans kwam de beurt aan onze Noord-Hollandsche Tooneelisten; en, in weêrwil, dat, voor dezen avond, hun de kans niet voordeelig stond, door een gelijktijdig gegeven groot *Concert*, zoo bleek het toch, dat Utrecht publiek *genoeg* bezit, om meer dan ééne zaak tevens te behartigen, en zoodoende het goede te huldigen, onder allerlei vorm, waarin het zich vertoont.

Charlotte Birchpfeiffer is eene geachte schrijfster, wier naam dan ook aan des HOUTVESTERS DOCHTER groote belangstelling ten deel deed vallen, en, ofschoon voor hen, die *Illands Jagers* en *Zubli's Gesner*, of het *Zwitserse Huisgezin*, zich herinneren, het *thema* van dit Tooneelspel niet *nieuw* is, zoo levert toch de bijzondere wijze van bewerking hier eene *variatie* op, die, vooral door het voortreffelijk spel van Mejufvr. *Sablairolles*, eene zoo levendige hulde overwaardig is, gelijk daaraan te Amsterdam werd geschonken, bij gelegenheid der aanbidding van een Bloemruiker, vergezeld door ettelijke Dichtregelen, aan het gevoel van een onzer beste jeugdige Zangers in de hoofdstad-zelve ontstrooid. Het spel der uitmuntende Tooneelkunstenaarsses werd in hooge mate bevorderd door de kernachtige wijze van voordragt der overige hoofdrollen. Doch Mejufvr. *Sablairolles* blonk te midden van hen allen meest-schitterend uit in de zoo juiste karaktervoordragt der beminzenswaardige *Regina*, het schuldellooze, standvastig-deugdzame meisje van het vreedzame dorp, zelfs tot op den rand des afgronds eener residentie. *De Dochter van den Houtvester* is de triomf der deugd, als het gevolg van eene christlijk-ingetogen opvoeding door brave ouders, onder het oog van een edel predikant, welke laatste dan ook, als de reddende engel, beloond wordt door *Regina's* dankbare hand.

Het doet ons intusschen leed, dat eene zoo verdienstelijke Actrice als Mejufvr. *Sablairolles* tijd en talent verkwist aan rollen gelijk die van *Emma* in het WETBOEK DER VROUWEN, een zoogenaamd *Blijspel*, slecht vertaald uit onbeduidend Fransch, dat vooral *hier* te lande in niet één opzigt te huis behoort.

Wij hebben deze regelen in portefeuille gehouden, om er eerst dan gebruik van te maken, wanneer de lang reeds met groote belangstelling te gemoet geziene Voorstelling van den heer PETERS zou zijn aangekondigd. Dit heeft thans plaats gehad: morgen avond toeft ons een *oorspronkelijk* Tooneelspel in den nationalen schouwburg: **zoo werd hij rijk**. De heer *Ruych* is de Auteur er van; de heer *Peters* zal er den *Dornstein* in voordragen. Wij voorspellen het publiek een zeer schoonen avond, de schouwburgdirectie een groot en uitgelezen gehoor, en ons-zelf een aangename gelegenheid, om, na afloop der Voorstelling, daarop lofsprekend terug te zullen kunnen komen.

II.

ADVERTENTIE.

** Door Gods goedheid beviel heden avond allervoorspoedigst van eene welgeschapene DOCHTER GEERTRUIDA REMMELINK, hartelijk geliefde Echtgenoot van W. L. OKHUYZEN. Amersfoort, den 21. Maart 1854.

Eenige kennisgeving.

** Heden overleed, na eene kortstondige ongesteldheid, in den ouderdom van 54 jaren, Vrouwe ADRIANA JOHANNA POITEVIN, geb. HUYGENS, diep betreurd door haren Echtgenoot en Kinderen.

Utrecht, G. J. L. D. POITEVIN.
18 Maart 1854. J. H. J. SCHEURLEER.
F. J. W. J. SCHEURLEER.

** Voor de vele blijken van deelneming, ondervonden bij het overlijden mijner geliefde Echtgenoot, betuig ik langs dezen weg mijnen bartelijken dank. J. H. SIDDRÉ.

Utrecht 22 Maart 1854.

SOCIÉTÉ MUSICALE

in het Gebouw voor Kunsten en Wetenschappen.

Op ZATURDAG den 25 MAART 1854.

Aanvang des avonds ten 7½ ure.

Toegang 25 Cents de persoon.

NB. De Leden van het Genootschap voor Landbouw en Kruidkunde hebben op bewijs van hun diploma vrijen toegang met twee Dames.

Utrechtse Schouwburg.

Met toestemming van het hoofd van het plaatselijk Bestuur, zal door de Noord-Hollandse TOONEELISTEN, onder Directie van den Heer J. EDUARD DE VRIES, gegeven worden OP VRIJDAG 24 Maart 1854

ZOO WERD HIJ RIJK,

Oorspronkelijk TOONEELSPEL in vier bedrijven en zeven Tafereelen. Door A. RUYSCH, schrijver van Moederliefde en Heldenmoed, het Kasteel Tourville, Gerechtigheid en Wraak, enz. enz. (Met eenige bekortingen).

Eenige en laatste voorstelling, onder medewerking van den heer A. PETERS.

Om de uitgebreidheid der Voorstelling geen Nastuk.

Aanvang ten 7 ure.

Prijzen der plaatsen: Boven-Loge f 2,30, Beneden-Loge f 1,75, Parquet f 1,60, Parterre f 1,25, 1e Amphitheater f 1,00, 2e Amphitheater f 0,75, Gaanderij f 0,50.

Heeren Militairen, met of zonder Uniform, verminderde prijzen.

De plaatsen zijn te bespreken bij den heer DOESBURG, en Vrijdag aan den Schoenburg van 11 tot 4 ure, bij wien de tekstboekjes ook voorhanden zijn.

Théâtre d'Utrecht.

Avec permission de MM. les magistrats de la Ville. LUNDI 27 Mars 1854.

Cloture de l'Abonnement et des Représentations de la Société Française qui jouera pour la dernière fois.

HORACE ET LYDIE,

COMÉDIE en 1 acte et en vers, par Mr. PONSARD, auteur de Lucrèce et de l'Honneur et l'Argent.

MARGOT,

OU

LES BIENFAITS DE L'EDUCATION,

VAUDEVILLE en 1 acte par Mr. CLAIRVILLE.

HISTOIRE DE LA PETITE CENDRILLON,

racontée par un troupière de la garnison

Scène par Mr. MANGIN.

GEORGES DANDIN,

OU

le Mari confondu,

COMÉDIE en 3 actes de MOLIERE.

ORDRE: 1. Georges Dandin. 2. Horace. 3. Histoire de Cendrillon. 4. La Pause. Margot.

Le Spectacle commencera à 7 heures.

Prix diminués des places:

Loges f 1,99; Parquet f 1,25; Parterre et Amph. f 1,60
Gallerie 50 Cts.

MM. les Offic. et Milit. en Uniform

Loges f 1,50; Parquet f 1; Parterre f 0,75; Gal. f 0,25.

Degenen, die iets verschuldigd zijn aan, of te vorderen hebben van — de Nalatenschap van wijlen Mevrouw VOS, geb. VAN SCHERPENZEEL, gewoond hebbende en onlangs overleden te Utrecht, — worden verzocht daarvan ten spoedigste en vóór 10 April 1854, betaling of schriftelijke opgaaf te doen aan den Heer J. M. VAN OLSST, in de Lange Jansstraat, of aan den Heer J. VAN SCHERPENZEEL, op de Oud-gracht, bij de Bakkerbrug, beiden te Utrecht.

Degenen, welke iets verschuldigd zijn aan — of te vorderen hebben van — de Nalatenschap van den Heer CHRISTIAAN VAN BASTEN, in leven Goud en Zilver Kasthouder, gewoond hebbende, en den 2den Februarij 1854 overleden, te Utrecht in de Choorstraat, gelieven daarvan ten spoedigste en niterlijk den 20. April 1854 betaling of schriftelijk opgaaf te doen, ten kantore van den Notaris VAN SCHERMBEEK, te Utrecht.

ten huize van PIETER VAN DIJK, Logen-eethouder

te Doorn, publiek veilen en aan den meest en genoegbiedenden verkoopen:

De Opstal van eene zeer nette, goed doortimmerde en wel onderhouden HEERENHUIZINGE, Koetshuis en Stal, zeer geschikt voor Zomer- en Winterverblijf, met het regt van Erfpacht aan 11 roeden 90 ellen Erve en Tuin, staande en gelegen aan den Straatweg in het aangenaamst gedeelte der Gemeente Doorn, nabij de Dorpskom, op één uur afstand van het Dorp Driebergen. Kadaster sectie A. N°. 254 en 255. Te aanvaarden 1 Mei 1854.

Breder omschreven bij geallieerde Biljetten, en nadere onderrigting te bekomen ten Kantore van den voornoemden Notaris VAN MARIENHOFF, of van den Notaris JONCKHEER, te Ginneken.

Op Donderdag den 30. Maart 1854, des voormiddags ten elf ure, zal men, ten huize van H. van Woudenberg, kastelein aan de Vuursche, ten overstaan van den te Baarn residenten Notaris HARMANUS PEN, publiek verkoopen: 1o. Het kapitale, wel aangelegde en bijzonder aangenaam gesitueerde LANDGOED, genaamd KLEIN DRAKESTEIN, bestaande in een ruim, hecht, sterk en weldoortimmerd Heerenhuis, hebbende bij het inkomen een gestukadoorden marmeren Gang, beneden vier Kamers, behangen en van stookplaatsen voorzien, boven twee Logeerkamers, mede behangen en met stookplaatsen, Slaapkamer, Dienstbodenkamer, ruime Droogzolder, Keuken- met Regen- en Welwaterspomp, Provisiekelder, Wijnkelder, Mangelkamer en berging voor turf en hout; voorts Koetshuis en Stalling voor vier paarden, waarboven groote Hooizolder, Tuinmanswoning, Daghuurderswoning, Boerenwoning met Koe- en Paardenstalling, Bakhuis, Bergen en Loodsen, nog eene afzonderlijke HUIZINGE, genaamd KRATILLO; wijders Engelsch Plantsoen, uitgestrekte Bosschen beplant met Eiken-, Beuken- en Sparren-Boomen, welig Hakhout, fraaije Wandelingen, wel toegemaakte Bouwlanden, Boomgaard, Broeijerij en groote Moestuin, beplant met diverse exquisite Vruchtboomen, en waarin twee gemetselde Kribben en een Loods tot berging van tuingereedschappen, en turf en hout; alles met de daarbij behoorende Lanen en Wegen, beplant met zware Beukenboomen, staande en gelegen in het dorp de Vuursche, groot 67 bunders, 88 roeden, 14 ellen. Dadelijk te aanvaarden, uitgenomen de Boerderij met 7 bunders Bouwland, welke is verhuurd aan L. Lam en T. Seldenrijk tot Kersmis 1858 en Mei 1859 om f 160 in het jaar. — Te bezigtigen des Maandags, Woensdags en Vrijdags van iederen week, van 11 tot 3 uur, mits vertoonende een toegangsbillet, te verkrijgen bij bovengenoemden Notaris PEN, alsmede bij J. VAN ES, Timmerman aan de Vuursche. 2o. Een perceel HOOILAND, groot 3 bunders, 63 roeden, 40 ellen, gelegen onder Eemnes, verhuurd aan A. Pandelaar en L. G. Calis, tot Kersmis 1856 om f 184 in het jaar; en 3o. Een perceel HOOILAND, groot 3 bunders, 47 roeden, gelegen onder Bunschoten, verhuurd aan L. Lam en T. Seldenrijk, tot Kersmis 1858 om f 200 in het jaar. — Alles breder bij geallieerde biljetten, en nader onderrigt te bekomen ten kantore van voornoemden Notaris H. PEN te Baarn, en bij J. VAN ES aan de Vuursche; zullende bij eerstgemelden de Veilconditiën en de bewijzen van Eigendom acht dagen voor de verkooping voor een ieder ter visie liggen.

C. ABRAAS maakt bekend aan de liefhebbers, dat hij door omstandigheden van verrek nog eene schoone collectie Honden heeft in alle soorten en nog eenige er bij heeft gekregen, die hij voor een buitengewoon goedkoop prijs wil verkoopen. Blijft nog eenige dagen hier. Dit koopje komt nooit weer! Is gelogeed in het Logement de Volkschuit, buiten de Waardbarrière, tegen over het Singel, wijk M. No. 64, bij L. HES.

BEWAARSCHOOL.

Op de Bewaarschool voor meergegoeden, onder toezigt van de Plaatselijke Schoolcommissie te Utrecht, wordt verlaagd tegen 1°. Mei aanstaande:

eene JUFVROUW, de vereischte bekwaamheden bezittende om als Hulponderwijzeres op gezegde school werkzaam te zijn. Die hiertoe genegen zijn worden uitgenoodigd, zich in persoon te vervoegen bij den Heer Mr. H. WALLER, in de Minnebroederstraat te Utrecht.

223° STAATS-LOTERIJ

Ten kantore van J. RIEGEN, op de Marieplaats n°. 430, Gedelegeerde der Eerste klasse in plaats van wijlen den Heer H. VAN MEURS, alwaar onder de vele aanzienlijke prijzen de kapitale prijs van f 5000 op N°. 14809 gevallen is, zijn voor bovengenoemde Loterij Heele en Gedeelten van Loten in KOOP en HUUR verkrijgbaar.

Bij J. M. J. VAN NES, te Kampen, zal binnen kort in het licht verschijnen:

TABEL

ten dienste van Beoefenaren der Kerkelijke Geschiedenis.

Prijs bij Inteekening 50 Cents.

Tot 15 April e. k. staat de Inteekening in elken Boekhandel open; na dien tijd wordt de prijs verhoogd.

Deze Tabel zal uit twee Afdeelingen bestaan: de Eerste vormt zes kolommen, waarin, in eeuwen afgedeeld, een overzicht wordt gegeven van de Geschiedenis der Kerk vóór de Hervorming als: 1 Jaartallen. 2 Kerkelijke Leer en Leenen. 3 Kerkelijk Bestuur. 4 Uitbreiding der Kerk. 5 Bestrijding der Kerk en 6 Kerkelijke Personen. De tweede Afdeeling geeft een overzicht weder in eeuwen afgedeeld van de lotgevallen der Kerk na de Hervorming tot op onzen tijd en bevat de volgende 11 kolommen:

1 Jaartallen. 2 Hervorming in Duitschland. 3 Hervorming in Zwitserland. 4 Hervorming in Zweden, Denemarken en Noorwegen. 5 Hervorming in Frankrijk. 6 Hervorming in Engeland. 7 Hervorming in Schotland. 8 Hervorming in Nederland. 9 De Roomsche Kerk na de Hervorming. 10 Belangrijke Gebeurtenissen en Personen onder de Protestanten en 11 Bestrijders van het Christendom.

III. Predikanten, Studenten en allen die in de Kerkelijke Geschiedenis belang stellen, zal deze Tabel zeker welkom zijn.

WAARNEMINGEN, gedaan op het Koninklijk Nederl. Meteorologisch Observatorium te Utrecht. (Zonnenburg.)

Maart	Uren	Wind- richting.	kr.	Barom. bij 0°	Ther. F	Afwijk. d. temp.	Voch- tigh.	Gev. regen.	Aanmerkingen.
22	2	nw.	2	772.00	43.9	— 1.6	0.60	0	Zwaarbewolkt.
23	8	nw.	2	69.31	41.0		91	0.2	Idem.
		n.	3	69.13	41.0		85	0.1	Idem.

AMSTERDAM 22 Maart 1854.

OMSCHRIJVING.		volgens de Socet. tot nut des Obligatie-handels		
		van	tot	gebt
NEDERLAND.				
Werkel. Schuld.	2 1/2 pCt.	51 7/8	52 3/16	51 15/16
dito dito	3	63 1/16	63 1/4	63 1/16
dito dito	4	79	79 1/2	79 1/8
Amortisatie-Sijndicaat 3 1/2		79 3/4		
Handelmaatschappij	4 1/2	105	105 1/2	
RUSLAND.				
Oblig. bij Hope en Com. 5		90	90 1/2	90 3/4
Obligat. 1828 en 1829 5		89 3/4	90	89 1/4
Certificat. 1831 & 1833 5		76		
Certificaten 1840	4	66 1/2	66 1/4	66 1/4
Certificat. bij Stieglitz 4		65	65 1/2	65 1/2
dito Adm. te Lond. 4 1/2		74	74 3/4	74 1/4
Inscr. in Assign.	6	53		
Certific. van Assign.	5	54 1/2	54 1/4	54 1/4
POLEN.				
Aand. 1835, fl. 500	f	123 1/2	124	
Obligatien	4 pCt.	57	57 1/8	57 1/8
SPANJE.				
Obligatien	1	17 1/16	17 1/4	17 1/8
dito	3	36 1/2		
Binnenl. Schuld.	3	32 1/4	32 11/16	32 1/2
Amortisable,		31 1/2		
Bewijzen Coupons		31 1/16	31 1/4	
OOSTENRIJK.				
Oblig. Metaliek	5 pCt.	56 1/2	57 1/8	56 1/4
dito dito N.	5	71 1/4	72	71 1/4
dito dito La B.	5	71 1/4	72	71 1/4
dito dito	2 1/2	29	29 3/16	
BELGIE.				
Certific. bij Rothschild 2 1/2		42 1/4	42 3/8	42 1/8
BRAZILIE.				
Geldl. 1824, £ 100	5 pCt.	88 3/4		
PORTUGAL.				
Obligatien	3 pCt.	30 3/16	30 3/8	30 3/16
AMERIKA.				
Peru, Geldleening 1854 4 1/2 pCt.		54 3/4	55	54 1/4
Grenada, Oblig.	2 1/2 pCt.	14 1/8	15	
Mexico, Obl. 1851 £ 100 3		21 1/2	21 11/16	21 1/8

Utrecht, bij L. E. BOSCH en Comp.